

РЕШЕНИЕ

№ 116

гр. Търговище, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и трета годИ. в следния състав:

Председател: М.А Н. ИВАНОВА

при участието на секретаря ЖОРЖЕТА СТ. Х.А
като разгледа докладваното от М.А Н. ИВАНОВА Търговско дело №
20233500900063 по описа за 2023 годИ.

Предявен иск за сумата 100 000 лв. – на осн.чл. 500, ал. 1 от КЗ.

Производството по делото е образувано по искова молба вх. № 2055/14.06.23г., подадена от адв. М. Г., като пълномощник на ЗД „Бул Инс“ АД, гр. София, с която срещу ответника В. Х. П. от гр. Търговище е предявен иск за заплащане на сумата от 100 000 лв.- представляваща регресно вземане по чл. 500, ал. 1 от КЗ, дължимо във връзка със заплатени застрахователни обезщетения по повод застрахователно събитие от 02.11.2018 г. – обезщетение за неимуществени вреди, изплатено от ищеца по застрахователна претенция на И. Б. А. – пострадала от ПТП на 02.11.2018 г., причинено от ответника след употреба на алкохол и напускане на местопроизшествието, без да уведоми органите на реда, ведно със законната лихва върху исковата сума от датата на депозиране на исковата молба до пълно плащане.

Исковата молба е приета за допустима, а след представяне на доказателства и уточнения с молба вх. № 2338/07.07.2023 г., в изпълнение на разпореждане № 213/19.06.23 г. – и редовна, обусловило връчване на преписи от молбата, уточненията и от приложенията на ответника.

В срока и по реда на чл. 367, ал. 1 от ГПК е постъпил е писмен отговор

от ответника, чрез упълномощения от него процесуален представител адв. А. М., със становище за допустимост и частична основателност на иска, оспорвайки исковата претенция като прекомерна в частта ѝ над претендираните 40 000 лв. – обезщетение за неимуществени вреди, като не оспорва описаната в исковата молба фактическа обстановка, изплатения размер застрахователно обезщетение.

В срока по чл. 372 от ГПК е постъпила допълнителна искова молба (ДИМ), с която ищецът, предвид отговора на ответника, моли да бъдат отделени като безспорни обстоятелства по делото: механизма на ПТП; причинно-следствената връзка между ПТП и получените увреждания от И. А.; размера на извършеното плащане; извършване на плащането от застрахователя.

С постъпилия в срока по чл. 373 ГПК отговор на ДИМ ответникът е изразил съгласие за отделяне като безспорни на посочените в ДИМ обстоятелства.

При извършената проверка по реда на чл. 129 - 130 от ГПК във вр. с чл. 380 КЗ, съдът е приел подадената искова молба за редовна и допустима, при спазване изискванията на чл. 127-128 от ГПК, надлежна активна и пасивна процесуална легитимация за страните, редовно представителство, местна и родова подсъдност – чл. 104, т. 4 и чл. 105 ГПК, обусловило насрочването на делото в открито съдебно заседание.

С уточнителна молба вх. № 3616/255.10.23 г., в изпълнение указанията на съда в определението по чл. 374 от ТЗ, ищецът е конкретизирал за кои и какви увреди на пострадалата от процесното ПТП е изплатил застрахователно обезщетение в размер на 100 000 лв., предмет на исковата претенция и е представил писмени доказателства относно здравословното състояние и предприети медицински интервенции на пострадалата. Препис-връчен на ответника.

В проведеното на 23.11.23 г. публично заседание процесуалните представители на страните поддържат становищата и възраженията си. Процесуалният представител на ответника моли съда да определи справедлив размер на сумата, която следва да бъде възстановена на застрахователя предвид средната продължителност на възстановяване на всички увреждания, с изкл. на лявата лакътна става; направил е възражение по чл. 78, ал. 5 от

ГПК.

Съдът, като провери събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С протоколно определение от 18.01.2021 г., постановено по НОХД № 781/2020 г. по описа на РС – Разград, на осн.чл. 382 ал. 7 от НПК е одобрено постигнатото между подсъдимия В. П. и РП – Разград споразумение, съгласно което В. П. се признава за виновен в това, че „на 02.11.2018 г. в гр. Търговище, на ул. „Кюстенджа“, при управление на моторно превозно средство – л.а.“Мицубиши Галант“ с рег. №Т****СТ, нарушил правилата за движение по пътищата – преди да започне движение назад, не се убедил, че пътят зад превозното средство е свободен и няма да създаде опасност за останалите участници в движението, с което по непредпазливост причинил на И. А. Б., на 18 г., от с.гр. четири средни телесни повреди, изразяващи се в разстройство на здравето, временно опасно за живота, трайно затрудняване движението на ляв долен крайник, трайно затрудняване движението на ляв горен крайник и обезобразяване на ляв горен крайник, като деянието е извършено в пияно състояние (1,18 на хиляда) и деецът е избягал от местопроизшествието – престъпление по чл.343, ал.3, б.,„а“ вр.с ал.1, б.“б“ вр. с чл.342,ал.1 от НК във вр. с чл.40 от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 300 ГПК влязлата в сила присъда (в т.ч. и споразумението по 382 НПК) „е задължителна за гражданския съд относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца“.

Към исковата молба ищецът е представил: предявената извънсъдебна застрахователна претенция от пострадалата И. Б., с вх. № от 30.03.22г.; доклад по образуваната щета 2210008861/30.03.22 г.; споразумение от 16.06.22г. между него и пострадалата за договорено обезщетение 100 000лв., 2 платежни документа, съответно от 05.08.22г. и от 12.08.22 г. за заплащане на обезщетението. Няма спор, че управлявания от ответника л.а. е застрахован при ищеца по ЗЗ „ГО“, валидна към датата на ПТП- 02.11.2018 г. С регресна покана изх. № от 01.09.23г., връчена на ответника на същата дата (л.16-17), ищецът го е уведомил за изплатеното застрахователно обезщетение и позовавайки се на правото си на регрес, на осн.чл. 411 и чл. 500 от КЗ, го е поканил в 5-дн.срок да плати исковата сума по посочена банкова сметка.

Плащане не е постъпило.

С отговора си ответникът е признал основателността на иска, като е оспорил единствено неговия размер, считайки го за прекомерен.

С определението по чл. 374 от ГПК, предвид писмените становища на страните при размяната на книгата, съдът е обявил за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства: механизма на ПТП; причинно-следствената връзка между ПТП и получените увреждания от И. А.; размера на извършеното от ищеца плащане; извършване на плащането от застрахователя – на осн.чл. 146, ал. 1 т. 4 от ГПК.

По делото е назначена и изслушана съдебно-медицинска експертиза, неоспорена от страните, която се приема и от съда, като обоснована и компетентна, изготвена въз основа на събраните по делото писмени доказателства, преглед и събеседване с ищцата.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявен е иск, намиращ своето правно основание в разпоредбата на чл. 500, ал. 1 , т. 1 и 3 от Кодекса за застраховането (КЗ).

С оглед събраните доказателства, отчитайки разпоредбата на чл. 300 от ГПК, както и приетите за безспорни, като признати от ответника факти и обстоятелства, релевантни към исковата претенция, безспорно се установява наличието на основанията за ангажиране регресната отговорност на ответника, поради което предявеният иск е основателен и доказан по същество:

–ответникът е причинител на ПТП, настъпило на 02.11.2018 г. в гр. Търговище, от което са настъпили неимуществени вреди от получените, вследствие на пътното произшествие, телесни увреждания от пострадалата И. Б. – вредоносното деяние е признато за престъпление по чл.343, ал.3, б.,а“ вр.с ал.1, б.“б“ вр. с чл.342,ал.1 от НК във вр. с чл.40 от ЗДвП – по силата на сключеното споразумение по НОХД № 781/2020г. на ОС-Разград

-управляваният от ответника лек автомобил е имал валидна сключена застраховка „Гражданска отговорност“ при ищеца;

-при настъпването на процесното ПТП, ответникът е извършил нарушение по ЗДвП, като е управлявал МПС под въздействие на алкохол с

концентрация на алкохола в кръвта над допустимата по закон норма (регресно осн. по чл. 500, ал.1, т.1 КЗ) и е напуснал мястото на настъпването на ПТП-то преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, когато посещаването на местопроизшествието от тях е задължително по закон (чл. 500, ал.1, т.3 КЗ).

-ищецът е платил обезщетение 100 000 лв. на увреденото лице;

-ответникът е получил регресна покана; погасително плащане няма.

Предвид изложеното, ищецът има право да встъпи в правата на обезщетенията и да предяви регресен иск срещу прекия причинител на същите до размера на платеното.

Спорен в настоящото производство е размерът на обезщетението, предвид естеството на получените от пострадалата телесни увреждания, съпътстващите ги болки, страдания и неудобства, продължителността на лечението, /не/отшумяването на болковите симптоми, периода на възстановяване, респ. перспективите за пълно възстановяване на пострадалата, предвид възраженията на ответника в тази насока.

По отношение на претендирания размер, съдът съобрази следното:

Според установената съдебна практика съобразно критерия за справедливост, установен в чл. 52 от ЗЗД, при определяне на обезщетението за неимуществени вреди, следва да се имат предвид обективно съществуващите обстоятелства във всеки конкретен случай. Тези обстоятелства са: видът, характерът и степента на констатираното увреждане и състоянието на пострадалия; начинът на извършване на увреждането; видът и начинът на провежданото лечение, неговата продължителност; болките и страданията, претърпени, както при причиняване на увреждането, така и при провеждане на лечението през всичките му етапи; отстранени ли са травмите или има остатъчни явления; периода на загуба на двигателна способност; психическата травма, както при причиняване на увреждането, така и впоследствие; възрастта на увредения; налице ли е намалена трудоспособност, степен на възстановяване, прогноза на отшумяване на уврежданията и др.

Предвид фактичката установеност по делото и горните критерии, съдът съобразява по отношение на ищцата възрастта ѝ (18г. при настъпване на ПТП), видът, характерът и тежестта на получените травматични увреждания, продължителността на лечението, степента на възстановяване към настоящия момент и остатъчните явления, установени от медицинския експерт, а именно:

Непосредствено след ПТП на 02.11.2018 г., пострадалата И. Б. е приета по спешност в ОАИЛ при МБАЛ-Търговище АД, където Б. е съобщила за загуба на съзнание, оплаквала се е от затруднено дишане. При извършените изследвания са установени: "холифрагментна диафизарна фрактура на лявата бедрена кост с дислокация на костните фрагменти и скъсяване. Открито полифрагментно счупване на лявата раменна кост с умерено кървяща рана, силно замърсена. Ограничена екстензия в гривнената става и пръстите, данни за пареза, лезия на радиалния нерв на лявата ръка. ОНа 05.11.2018 г. е преведена в ОТО на МБАЛ-Търговище-АД, където след проведените изследвания е установено, че пострадалата има: Открито счупване на лявата раменна кост. Лезия на сухожилието на триглавият мускул вляво. Пареза на радиалния нерв вляво. Счупване на тялото на бедрената кост, закрито вляво, на множество фрагменти с дислокация. На 04.11. 2018 г. е оперирана лявата ръка-поставен външен фиксатор, а на 09.11.2018 г. е извършено оперативно лечение на счупването на лявата бедрена кост с поставяне на заключващ бедрен пирон. При изследванията, извършени в ОАИЛ и ОТО, са установени още:частичен пневмоторакс вляво и множествени дребни контузионни огнища в ляво белодробно крило, субплеврално.

Последвали са няколко оперативни намеси/операции на лява ръка, в Клиниката по ортопедия и травматология при УМБАЛ "Софиямед ", гр. София: При приемането ѝ на 27.11.2018г. (изписана на 04.12.2018 г.) в клиниката лявата лакетна става е била оточна и деформирана със силни спонтанни и палпаторни болки с патологична подвижност и крепитации. Рентгенови данни за мултифрагментна фрактура на долния край на раменна тост вляво и невъзможност за активна екстензия на пръстите на лявата ръка и на лявата гривнена става, запазена флексия на същите и запазена чувствителност на ляв горен крайник. Постоперативен цикатрикс по латералната повърхност на лявото бедро в горната и долна трета. При направените рентгенови изследвания е установено, че има данни за счупване

на долната част на раменната кост вляво и счупване на олекранона (лакътен израстък) на лакетната кост на лявата предраменница.

Приложено е оперативно лечение по отношение счупването на лявата раменна кост на лявата лакетна кост, както и на улнарният нерв на лявата предраменница и на радиалния нерв на същата, като е направена щателна невролиза-високощадяща. Достигнато е мястото на лошо зарастналата фрактура на раменна кост, която е била репонирана и стабилизирана ставната повърхност на раменната кост. Извършена е реконструкция на ставните повърхности на раменната кост и на ставните повърхности на лакетната и лъчевата кост в областта на лакетната става. Извършен е шев на прекъснатите мускулни влакна на триглавия мускул на лявата раменница.

На 04.01.2019г. пострадалата отново е постъпила на лечение в УМБАЛ „Софиямед“, след падане няколко дни преди постъпването, при което получила разкъсно-контузна рана по задната повърхност на лявата лакетна област. В отговор на въпрос на ответника, експертът е посочил, че въпросното падане е *„довело само до външна контузна рана в областта на левия лакът .“* В периода 18.01 – 20.01.19г. Б. е била на изследвания в „Софиямед“ – периферна ангиография на ляв горен крайник, установили, че няма данни за травматично прекъсване на големи разклонения на артериите на ръката. От 21.01 до 07.02.19 г. по време на болния престой в клиниката по ОТО, на 28.01. на пострадалата е извършена операция за възстановяване на кожния дефект и на кръвобръщението на ляв горен крайник, в областта на лакътя; изписана с поставена лонгета за 30 дни. На 24.09.20г. Б. е постъпила в УМБАЛ „Софиямед“ по повод инфектиране на лявата лакетна става, приложено лечение – оперативно извършен лаваж на раната с антисептичен разтвор и екстракция на остеосинтезиращ материал – два броя плаки и винтове.

В заключение вещото лице е посочило, че вследствие на процесното ПТП от 02.11.18г. пострадалата Б. е получила: открито счупване на лява раменна кост на множество костни фрагменти с разместване и счупване на ставния израстък (олекранон) на лакетната кост на лява предмишница (всяко от двете счупвания причинило трайно затрудняване на движението на ръката със среден срок на възстановяване повече от 12 мес.); счупване на тялото на лявата бедрена кост с разкъсване на костни сегменти (причинило трайно затрудняване движението на левия крак със среден срок на възстановяване 8-

10 месеца); мозъчно сътресение (от по-лека степен, без изпадане в кома, причинило временно разстройство на здравето, неопасно за живота); разкъсване на мускулни влакна на триглавия мускул на лявата раменница (движението на ръката със среден срок на възстановяване 3-4 месеца); пареза на лява гривнена става и на пръстите на лявата ръка, вследствие на увреждания на лъчевия и лакетния нерв на лявата предмишница (причинило трайно затрудняване движението на лявата ръка, като възстановяване на движенията се осъществява след оперативно освобождаване на нервите от притискането им в областта на на счупените кости- за повече от 30 дни).

От поясненията на вещото лице в о.с.з., в обобщение, се установява, че пострадалата е претърпяла няколко операции по повод счупените кости в лява ръка и лява бедрена кост, поставени са и метални свързващи елементи, впоследствие претърпяла още няколко операции за освобождаване на притиснатите нерви, за възстановяване на кожни дефекти и за премахване на свързващи елементи в областта на лакътната става. Според експерта, св. Б. претърпяла много силни болки и страдания по време на произшествието и по време на провеждане на лечението, продължило до 2020 г. Констатираните телесни повреди са с приключил възстановителен период в рамките на средния, с изключение на счупването в областта на лявата лакетна става – определено от вещото лице като действително тежко счупване, *„защото са счупени ставните повърхности и все още пострадалата има (и те ще останат завИ.ги) ограничени движения в областта на лакетната става – не може да опъне докрая, не може и да вдига ръката си в пълен обем, както и да извършва ей такива движения (вещото лице описва с лявата си ръка кръгове)-кръгове, тези ограничения ще останат завИ.ги, тъй като са нарушени ставните повърхности“*. Макар по отношение на бедрената кост възстановяването да е протекло много добре, нормално, възстановена е походката и няма остатъчни затруднения в двигателната сфера, вещото лице е пояснило, че следва да се има предвид, че при всяка счупена кост остават болки в съответната област при студено и влажно време, и при тежък физически труд. Според образният израз, употребен от експерта, лявата ръка *„е излязла от строя“* – не напълно, възстановена е хватателната функция, но движенията са затруднени в областта на лакътната става и ще останат завИ.ги.

Неимуществените вреди, макар да имат стойностен еквивалент, са в

сферата на субективните преживявания на пострадалия, затова за тяхното определяне имат значение различни обстоятелства. На обезщетяване подлежат не само съзнаваните болки, страдания и неудобства, причинени от увреждането и явяващи се пряка и непосредствена последица от него, но и самото понасяне на увреденото състояние. В този смисъл са и дадените разяснения в ППВС 4/1968 г. за понятието "справедливост" и практиката на ВКС.

Предвид констатациите и заключението на СМЕ, което се възприема от съда като обосновано и компетентно, предвид и поясненията, дадени от експерта в о.с.з., съдът приема за безспорно доказани претърпените и търпени физически болки, неудобства и преживявания (всички в непосредствена причинно-следствена връзка с ПТП от 02.11.2018 г.), в периода, както по време на счупванията, операциите, така и през възстановителния период. Съобразява обстоятелството, че пострадалата е един млад човек – на 18 годИ. към датата на процесното ПТП, претърпяла няколко операции, последващи такива, претърпяла неудобствата в битовата сфера и ежедневието и двигателната и социална активност, присъщи на възрастта ѝ от счупването на бедрената кост, от установената пареза/парализа на лява гривнената става и на пръстите на лявата ръка, постепенно отшумели; както и като последица на счупванията и травмите в ляв горен крайник, в остатъчност и завИ.ги (съгласно СМЕ) невъзможност за възстановяване на пълния обем движения в областта на лакетната става – кръгови движения, повдигане в пълен обем на ръката нагоре; а в областта на счупванията (и в лява ръка , и в ляв крак) – остатъчни болки при студено и влажно време, и при по-тежък физически труд. Пожизненото ограничаване в обема на движение на лявата лакътна става, предвид и възрастта на пострадалата, създава и занапред ще ѝ създава неудобства в ежедневието, в евентуалното бъдещо отглеждане на деца и свързаните с това действия и обичайното гушкане, повдигане и обгрижване на малко дете. Вещото лице е категорично, че пострадалата не е имала никакви заболявания, които да повлияят отрицателно на възстановителния процес. Всички увреждания, счупвания, притискане на нерви, разкъсване на мускулни влакна, водят до неудобства в битовата сфера – в готвене, шетане, чистене, тупане и т.н., всичко което се отнася до битовата сфера е затруднено от тези счупени кости. Пострадалата е изпитвала и неудобства и дискомфорт, макар и временно (възстановено към

настоящия момент) от невъзможността за активна екстензия на пръстите на лявата ръка и на лявата гривнена става при запазена флексия на същите; наложила се медицинска интервенция по заличаване на постоперативни cicatrices по задната повърхност на лява дидстална мишница и лява проксимална предмишница, по задната повърхност на лявата лакетна става. От поясненията на в.л. в с.з. се установява и интензитетът на търпените от пострадалата болки по време на получаване на травмите, както и на лечението ѝ в ОТО гр. Търговище и по време на последващото ѝ лечение в гр. София: *„Тогави е търпяла много силни болки и страдания. Естествено се дават медикаменти за тези болки, но когато спре действието на тези медикаменти пак се възстановяват“* (л.117).

Предвид изложеното, съдът намира исковата претенция за основателна в пълен размер – 100 000 лв. Освен гореизложеното съдът взе предвид и обстоятелството, че става въпрос за четири средни телесни повреди, три от които със среден срок на възстановяване; предвид съсредоточаването на травмите основно в лявата половина на тялото – цялостен физически дискомфорт от кумулираните болки в увредените области; претърпени няколко оперативни интервенции, няколко болнични престоя, допълнителни изследвания и медицински интервенции в един продължителен период от около три години; с окончателна медицинска прогноза за невъзможност за пълно възстановяване и ограничени движения в ляв горен крайник, съобразявайки болките и страданията, възрастта на пострадалата, преживените от нея болки, страхове и притеснения, както и икономическата конюнктура в страната към момента на ПТП /решение № 25/17.03.2010 г. на ВКС по т. д. № 211/2009 г., решение № 95/2009 г. на ВКС по т.д. № 355/2009г., първо т.о и др./ - МРЗ от 510 лв. към датата на процесното ПТП (560 лв. от 01.01.19 г.) и минимален лимит по чл. 492 от КЗ на отговорността на застрахователя по застраховка „ГО“ от 10 420 000 лв., както и средната работна заплата към момента на ПТП, по данни на НСИ – 1170 лв.

Основателно е искането за присъждане и на законната лихва върху исковата сума, от датата на предявяване на иска – 12.06.23г. до окончателното плащане.

Предвид изхода на делото, основателно се явява искането на ищеца на осн.чл. 78, ал. 1 от ГПК за присъждане на заплатените в производството

разноски, **в общ размер 14 810 лв.**, от които: 10380 лв.,с ДДС-адв.възн.(при уважаване искането по чл. 78, ал. 5 от ГПК – предвид ниската фактическа и правна сложност, обуславящо намаляване до минималния размер по чл. 7, ал. 2, т.4 от НМРАВ), 4000лв.д.такса; 30лв.-депозит свидетел и 400 лв.-СМЕ.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА В. Х. П., ЕГН *****, от гр. Търговище, ул. „Б.М.“ № 19, ет.4, ап.8, **ДА ЗАПЛАТИ на ЗД „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК *******, гр. София, бул. „Д.Б.“ № 87, **сумата 100 000 лева (сто хиляди лева)**, представляваща изплатено от ЗД „БУЛ ИНС“ АД по повод застрахователно събитие от 02.11.2018г. - покрит риск по полица „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, претърпени и търпени от И. Б. А. - пострадала при ПТП, настъпило на 02.11.2018 г., в гр. Търговище, причинено по ВИ. на В. Х. П., при управление на л.а. „М.Т.“ с рег. № Т****СТ – на осн.чл. 500, ал. 1, т. 1 и 3 от КЗ, ведно със законната лихва върху главницата от 100 000 лв., считано от 12.06.2023 годИ. до окончателното изплащане на задължението, както и **сумата 14 810 лв. (четирИ.десет хиляди осемстотин и десет лева)** – разноски в производството по делото, на осн.чл. 78 ал. 1 вр. с ал. 5 от ГПК.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от съобщаването му на страните, пред Апелативен съд-гр.Варна.

Съдия при Окръжен съд – Търговище: _____